

**Wyrok Sądu Pierwszej Instancji z dnia 23 listopada 2005
— Zjednoczone Królestwo przeciwko Komisji**(Sprawa T-178/05) ⁽¹⁾

(Środowisko — Dyrektywa 2003/87/WE — System handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych — Projekt zmiany krajowego planu rozdziału — Odmowa Komisji — Skarga o stwierdzenie nieważności)

(2006/C 22/27)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej [Przedstawiciel(-e): początkowo C. Jackson, pełnomocnik, M. Hoskins, barrister, następnie R. Caudwell, pełnomocnik, i M. Hoskins]

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich [Przedstawiciel(-e): U. Wölker i X. Lewis, pełnomocnicy]

Przedmiot sprawy

Wniosek o stwierdzenie nieważności decyzji Komisji C (2005) 1081 wersja ostateczna z dnia 12 kwietnia 2005 r. w sprawie projektu zmiany krajowego planu rozdziału uprawnień do emisji gazów cieplarnianych notyfikowanego przez Zjednoczone Królestwo zgodnie z dyrektywą 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady

Sentencja wyroku

- 1) Stwierdza się nieważność decyzji Komisji C (2005) 1081 wersja ostateczna z dnia 12 kwietnia 2005 r. w sprawie projektu zmiany krajowego planu rozdziału uprawnień do emisji gazów cieplarnianych notyfikowanego przez Zjednoczone Królestwo.
- 2) Komisja poniesie własne koszty oraz koszty Zjednoczonego Królestwa.

⁽¹⁾ Dz.U. C 155 z 25.06.2005

**Skarga wniesiona w dniu 27 października 2005 r. —
Mecklenburg-Strelitzer Montage- und Tiefbau GmbH prze-
ciwko Komisji**

(Sprawa T-392/05)

(2006/C 22/28)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Mecklenburg-Strelitzer Montage- und Tiefbau GmbH (Neustrelitz, Niemcy) [Przedstawiciel(-e): M. Grehsin, Rechtsanwalt]

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

— Stwierdzenie nieważności decyzji Komisji z dnia 5 marca 2003 r. [notyfikowanej pod nr C(2003) 519] w zakresie, w jakim zgodnie z art. 1 ust. 3 decyzji wytyczne landu Mecklenburg-Vorpommern w części systemu C dotyczącej wspólnych biur na terenie państw posiadających „oficjalny status państwa kandydującego do członkostwa w Unii Europejskiej” zostały uznane za pomoc państwa w rozumieniu art. 87 ust. 1 Traktatu WE.

Zarzuty i główne argumenty

W zaskarżonej decyzji Komisja stwierdziła, że wytyczne o przyznawaniu dotacji na wspieranie sprzedaży i wywozu produktów z Mecklenburg-Vorpommern stanowią pomoc państwa w rozumieniu art. 87 ust. 1 Traktatu WE w zakresie, w jakim przyznają one dotacje, które nie są objęte zakresem stosowania rozporządzenia (WE) nr 69/2001 ⁽¹⁾. Zdaniem Komisji z pomocą państwa mamy również do czynienia wtedy, gdy zostały przewidziane dotacje przeznaczone na działania związane z wywozem do państw posiadających oficjalny status państwa kandydującego do członkostwa w Unii Europejskiej.

Skarżąca podnosi, że zaskarżona decyzja jest niezgodna z prawem, ponieważ pozwana postawiła na równi państwo będące oficjalnym kandydatem do członkostwa z Państwem Członkowskim Unii Europejskiej i następnie zastosowała przepisy dotyczące rynku wewnętrznego. Ponadto, według skarżącej, przepisy o pomocy nie są sprzeczne z rozporządzeniem (WE) nr 69/2001 lub rozporządzeniem (WE) nr 70/2001 ⁽²⁾. Wreszcie skarżąca podnosi, że zaskarżona decyzja jest niezrozumiała. Stwierdza ona w związku z tym, że procedura zgłoszenia dotycząca pomocy „de minimis” nie powinna była mieć miejsca.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 69/2001 z dnia 12 stycznia 2001 r. w sprawie zastosowania art. 87 i 88 Traktatu WE w odniesieniu do pomocy w ramach zasady de minimis.

⁽²⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 70/2001 z dnia 12 stycznia 2001 r. w sprawie zastosowania art. 87 i 88 Traktatu WE w odniesieniu do pomocy państwa dla małych i średnich przedsiębiorstw.